

PAYER IMRE

A munkanaplóból

*Nem tudni, halott
vagy kitörésre készülő vulkán közelében
lajstromozom a kavicsok recéit.
Merev, érdes, de leginkább hideg a közeg.
Érzem, lehetett vagy még lehetne itt,
de nem tudom már, mi.
Körülírok. A készület folytonos és kényszeres.
Részletes feljegyzést készítek a technikus
védőöltözetéről és túrabakancsának gyűrődéséről is.
Hátba szintén utalnak arra a bizonyosra.
Viszem fel az adatot.
Egyik kollégám összeesik, meghal.
Mintha egy durva recés darab
letörne a múltamból.
A hiányokat gipsszel töltik fel.
Egyre kevesebb a szirt,
egyre több a pótlás.
Gipszöntvény leszek.
Ezt is feljegyzem,
hátba jól jön, amikor fel-
tör a mindent elöntő láva.*

Fekete kutya

*Láttam a fekete kutya tekintetét,
a sötétbarna szempárt.
Részvét sugárzott belőle, tébolyult
marcangolásba bármikor átrobbanó.
Egy anyagtalán fal,
visszadöbbszent róla a nézés
– kudarcos kitörés a fénybe.
Éreztem az idegen szagot.
Abban az időben
egyre homályosabban.
Átöleltem a fekete kutyát.
Éreztem, meg akar gyógyítani.
Nagyon erősen szorítottam
a bundás szőrrel borított testet.*

Váll, a már-már emberi váll
megroppant, kificamodott.
Görcsös erővel szorítottam.
Mellkasom mellkasával szótlán beszélt.
Elengedtem, éreztem, gyógyulok.
Sérülten, jámboran nézett
vissza rám. Távolodón,
már-már túlról sugárzott
a felnyúló tekintet
az emberi körgyűrűn, falon át.

Szárnyakká lesznek

Szárnyakká lesznek szirmok.
Csapkodva emelkednek.
Szállnak fehéren, éneklőn magasba.
Hullámszánk, lebegnek.
Vakító fehéren ragyog
delelő fényben a fűszál lapja.
A fák törzse simul
tenyeremen, mint tényeren,
áramlik a növényi élet igenje:
ahogy együtt lélegezem a lombokkal,
ahogy fentről látom zöld hátuk.
Hívom vissza anyám.
Fürdöm az ég tavában.

Abroncs

Emlékszem a jelenre.
Azután emlékszem az emlékezésre.
Nem halt meg senki.
Halottak vagyunk mindannyian.
Hallgatás ideje van a dübörgő műzajban.
A pillanatfelvételek közökbe zubannak.
Abroncsok határolta résekben
zakatolás, árnykép dohogása.
Pedig kiterített kora nyári rét van.
Együtt rajta minden és mindenki.
Az abroncs is kinyúlva.
Rozsdás szélen, satnya fatörzs mellett.